89 थ कातरः ।

90 दस्तिश्चकितो भीतो भीरुभीरुकभीलुकाः ॥ ३६५ ॥

91 विह्वस्तव्याकुलौ व्यग्रे

92 कान्दिशीको भयद्रुते ।

93 उत्पिञ्जलसमुत्पिञ्जपिञ्जला भृशमाकुले ॥ ३६६ ॥

94 महेच्छे तूद्भटोदारोदात्तोदीर्णमहाशयाः ।

95 महामना महात्मा च

96 कृपणास्तु मितंपचः ॥ ३६७ ॥

97 कीनाशस्तद्धनः क्षुद्रकदर्यदृढमुष्टयः ।

98 किंपचानो

99 दयालुस्तु कृपालुः करुणापरः ॥ ३६८ ॥

1 सूरतो

2 ऽथ दया प्रूकः कारुण्यं करुणा घृणा ।

3 कृपानुकम्पानुक्रोशो

4 हिंस्रे शरारुघातुकौ ॥ ३६९ ॥

5 व्यापादनं विशरणं प्रमयः प्रमापणं निग्रन्थनं प्रमथनं कदनं निवर्हणम् ।

6 निस्तर्हणं विशसनं क्षणनं परासनं प्रोञ्छासनं प्रशमनं प्रनिघातनं वधः ॥ ३७० ॥

7 प्रवासनोद्वासनघातनिर्वासनानि संज्ञप्तिनिशुम्भहिंसाः ।

89. 90. Feig (7 W.). — 91. Verblüfft (3 W.). — 92. Aus Furcht davonlaufend. — 93. Ueberaus verblüfft, verwirrt (3 W.). — 94. 95. Grossmüthig (8 W.). — 96—98. Karg, geizig (8 W.). — 99. 1. Mitleidig (4 W.). — 2. 3. Mitleid (8 W.). — 4. Der gern Jemand einen Schaden zufügt (3 W.). — 5—9. Tödtung (36 W.).